

CHRISTA ZELLMER

SEKRETARZ KOMITETU OKRĘGOWEGO SED WE FRANKFURCIE NAD ODRA

DRODZY POLSCY TOWARZYSZE I PRZYJACIELE!

Komitet Okręgowy SED we Frankfurcie nad Odrą upoważnił mnie do przekazania serdecznych podziękowań Komitetowi Wojewódzkiemu PZPR za zorganizowanie, w XX rocznicę powstania naszej socjalistycznej ojczyzny, wspólnego polsko-niemieckiego sympozjum, poświęconego jej rozwojowi.

Równocześnie chciałabym przekazać polskim obywatelom mieszkańcom i pracującym wzdłuż rzeki pokoju najserdeczniejsze pozdrowienia Komitetu Okręgowego SED, jego sekretariatu oraz wszystkich mieszkańców naszego okręgu.

Nasza przyjaźń jest nienaruszalna — fakt ten został w całej rozciągłości ponownie potwierdzony w roku dwudziestolecia NRD.

Dotychczasowy przebieg sympozjum przekonał mnie o wielkim zainteresowaniu, z jakim spotykają się nasze problemy u Was, o znajomości rzeczy i szczerości, z jaką mówicie o naszym rozwoju. Tow. Erich Mückenberger — członek Biura Politycznego Komitetu Centralnego SED i I sekretarz Komitetu Okręgowego we Frankfurcie — stwierdził na IX okręgowej konferencji partyjnej, że nasz okręg nad Odrą i Nysą jest klasycznym przykładem owocnej polityki partii, rządu i Izby Ludowej NRD we wszystkich dziedzinach życia społecznego. Dwudziestoletnie istnienie Niemieckiej Republiki Demokratycznej jest równocześnie dwudziestoletnim okresem przekształcania naszego okręgu w region przemysłowy, z nowoczesnym rolnictwem. Jest to okres wybitnych osiągnięć w tej dziedzinie. Dwadzieścia lat władzy robotników i chłopów przekształciło dawne zaniedbane tereny w wysoko rozwinięty region socjalistycznego przemysłu i rolnictwa. Wielkie rewolucyjne przemiany, jakie się dokonały, doprowadziły do powstania szanowanego i cenionego w świecie, z wielkimi perspektywami rozwoju, socjalistycznego państwa narodu niemieckiego. Dziś możemy z całą odpowiedzialnością stwierdzić, że wszystkie warstwy społeczne naszego narodu znalazły w naszym socjalistycznym porządku społecznym swoje miejsce i są w tym państwie szczęśliwe.

Wszyscy stwierdzają: Niemiecka Republika Demokratyczna jest naszym państwem.

Możemy dziś powiedzieć, że wykształcenie nowej socjalistycznej wspólnoty ludzkiej, ukształtowanie twórczej i świadomej postawy socjalistycznego obywatela naszej Republiki, było największym osiągnięciem Socjalistycznej Partii Jedności Niemiec i Frontu Narodowego NRD — skupiającego wszystkie partie polityczne i masowe organizacje społeczne — w ciągu minionego dwudziestolecia. Udało nam się idee humanizmu i pokoju, demokracji i socjalizmu; idee proletariackiego internacjonalizmu i przyjaźni z innymi narodami, idee wzajemnej pomocy i współpracy zaszczerpić w świadomości naszego obywatela. Równocześnie wskazaliśmy naszemu społeczeństwu prawdziwego wroga narodu niemieckiego: zachodniemiecki i międzynarodowy imperializm. Uczyniliśmy wszystko by wykształcić gotowość obrony naszych socjalistycz-

nych zdobyczy. Ta nowa świadomość jest trwałą podstawą polityki wewnętrznej i zagranicznej naszego państwa. Jest ona trwałą podstawą przyjaźni z narodami Związku Radzieckiego, z narodem polskim i innymi narodami socjalistycznej wspólnoty.

Pomyślny rozwój Niemieckiej Republiki Demokratycznej i przekształcenia, jakie się dokonały w okręgu nadodrzańskim były możliwe dzięki wykorzystaniu w roku 1945 przez niemiecką klasę robotniczą zwycięstwa wojsk radzieckich i polskich nad krwawym terrorem faszystowskim. Na terenie ówczesnej radzieckiej strefy okupacyjnej klasa robotnicza rozpoczęła, pod przewodnictwem swej partii, antyfaszystowską i demokratyczną rewolucję społeczną. W twórczym zastosowaniu marksizmu-leninizmu partia nasza wypracowała metody wykorzystania podstawowych osiągnięć socjalistycznego porządku społecznego na niemieckiej ziemi, przy uwzględnieniu konkretnych historycznych uwarunkowań walki pomiędzy socjalizmem i imperializmem.

Specyfiką naszej sytuacji historycznej na drodze rewolucyjnych przemian był fakt podziału Niemiec oraz to, że jego wschodnia część stanowiła jedynie jedną trzecią część terytorium Niemiec. Z tego faktu wynikały także pewne strukturalne trudności w odbudowie gospodarki. W trakcie socjalistycznej industrializacji musieliśmy przezwyciężyć dysproporcje, wynikające z podziału Niemiec.

Dla przykładu podam, że przed wojną na dzisiejszym terytorium NRD produkowano jedynie 2% surówki żelaza, a pozostała część na terenie dzisiejszej NRF. Podczas gdy w zachodnich strefach okupacyjnych Niemiec znajdowało się 120 wielkich pieców hutniczych, to w strefie radzieckiej jedynie 4 przestarzałe — w hucie „Max”. Te historyczno-gospodarcze uwarunkowania partia nasza musiała uwzględnić przy tworzeniu bazy materialno-technicznej socjalistycznego rozwoju, by niezależnie się od zachodnioniemieckiego imperializmu i zbudować gospodarkę narodową, która byłaby zdolna zrealizować nowe zadania społeczne.

Opanowanie tych skomplikowanych problemów było ściśle związane z rozwojem naszego okręgu. Uchwałami III Zjazdu Socjalistycznej Partii Jedności Niemiec, odnośnie budowy kombinatu metalurgicznego w Fürstenberg nad Odrą — dziś Eisenhüttenstadt — rozpoczęto realizację przemian gospodarczych i społecznych zacofanego dawniej regionu. Dziś w okręgu Frankfurt, położonym wzdłuż granicy nad Odrą i Nysą, posiadamy wielkie nowoczesne zakłady przemysłowe: chemiczne, elektroniczne i metalurgiczne. O obliczu gospodarczym naszego okręgu decydują zakłady przemysłowe, które są podstawą całej gospodarki i dalszego rozwoju rewolucji naukowo-technicznej. Tak więc w naszym okręgu wytwarzamy prawie 9% produkcji chemicznej, a w przemyśle metalurgicznym ponad 12% ogólnej produkcji naszej Republiki.

Burzliwy rozwój naszego okręgu jest nierozzerwalnie związany z rozwojem i kształtowaniem przyjaźni niemiecko-radzieckiej oraz niemiecko-polskiej, a także zacieśnieniem więzów wspólnej walki. W tym kontekście powracamy jeszcze raz do budowy kombinatu metalurgicznego w Eisenhüttenstadt. Budowa i rozwój kombinatu był możliwy dzięki ściślejszej współpracy i przyjaźni z narodami Związku Radzieckiego i z narodem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Dostarczanie radzieckiej rudy i polskiego koksu było od samego początku dowodem ścisłych, przyjacielskich kontaktów. Wraz z budową tego zakładu zainaugurowano współpracę ekonomiczną z bratnimi krajami. Mo-

zemy powiedzieć, że pierwsza niemiecko-radziecka kooperacja przy budowie tego zakładu przemysłowego była sygnałem powstającej ścisłej kooperacji gospodarczej między trzema zaprzyjaźnionymi państwami socjalistycznymi. Stała się ona zaczątkiem współpracy pomiędzy wszystkimi państwami wspólnoty socjalistycznej, która w późniejszych latach znalazła swoje uprawomocnienie w układach o przyjaźni, pomocy i wzajemnej współpracy. W kilka lat po zakończeniu drugiej wojny światowej narody Związku Radzieckiego i Polski wyraziły zgodę na dostarczenie surowców do produkcji stali w niemieckiej hucie, w pobliżu granicy polsko-niemieckiej. W tym historycznym wydarzeniu upatrujemy dowód wielkiego zaufania jakim Związek Radziecki i Wasz kraj obdarzył klasę robotniczą Niemieckiej Republiki Demokratycznej i naszą marksistowsko-leninowską partię. O tym dowodzie zaufania pisał już w roku 1951 „Głos Wielkopolski” następująco:

„Gdy Polak słyszał o niemieckiej hucie, to łączył ten fakt niewątpliwie z nowymi armatami Kruppa, które zostaną skierowane na polską ziemię, jak również z nowymi dywizjami pancernymi, które oczekują na rozkaz wkroczenia do Polski. O produkcji kombinatu metalurgicznego w Eisenhüttenstadt nie decyduje Krupp, ani tym bardziej Hitler, lecz jedynie klasa robotnicza Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Robotnicy NRD wykorzystują stal i żelazo dla odbudowy ojczyzny, a nie dla wojny, która ją zniszczyła. Kraj, w którym panuje prawdziwa demokracja, stał się bastionem pokoju w Europie; stał się siłą, która kroczy drogą pokojowego współdziałania, a nie prowadzi całe Niemcy drogą zaborczych wojen”. — Tyle „Głos Wielkopolski”.

Braterska współpraca naszych narodów w różnych dziedzinach gospodarki narodowej jest faktem i nie wyobrażamy sobie dziś socjalistycznego rozwoju i budowy bez takiego ścisłego współdziałania. Liczni fachowcy i specjaliści NRD zdobyli swoje wykształcenie w Związku Radzieckim. Walcownia w Eisenhüttenstadt została zaprojektowana i zbudowana przez Związek Radziecki. Zakłady petrochemiczne w Schwedt przetwarzają radziecką ropę naftową. W Zakładach półprzewodników we Frankfurcie, na licznych placach budowy i w innych zakładach polscy robotnicy współpracują z nami w kształtowaniu socjalistycznego porządku społecznego. Szczególne znaczenie miał wspólny wysiłek polskich i niemieckich robotników. Ich zobowiązania podjęte z okazji VII Zjazdu Socjalistycznej Partii Jedności Niemiec przyczyniły się do przedterminowego zakończenia prac przy rurociągu naftowym Leuna—Schwedt.

Przytoczone przykłady współpracy świadczą o tym, że rozwój przyjaznych stosunków niemiecko-radzieckich i niemiecko-polskich jest klasycznym dowodem rozwoju internacjonalistycznego sposobu myślenia całego społeczeństwa naszej republiki. Proletariacki internacjonalizm został w NRD podniesiony do rangi zasady konstytucyjnej. Jesteśmy zdania, że zasada ta ma nie tylko charakter programu działania, lecz jest również dowodem wysokiej dojrzałości politycznej społeczeństwa naszej republiki.

Jesteśmy dumni, drodzy polscy przyjaciele, że na sympozjum zorganizowanym z okazji 20 rocznicy powstania Niemieckiej Republiki Demokratycznej, możemy stwierdzić, iż rewizjonistyczne żądania zmiany granic, które głoszone są w NRF wywołały w naszym społeczeństwie wielkie oburzenie i zostały jednoznacznie potępione. Wiąże nas ścisła przyjaźń z Waszym narodem, która jest głęboko zakorzeniona w całym naszym społeczeństwie, i którą dzięki wspólnym wysiłkom pod kierownictwem naszej partii kształtowaliśmy w

ostatnich 20 latach. Jesteśmy zdania, że braterska współpraca pomiędzy Wazym i naszym narodem oraz pomiędzy narodami Związku Radzieckiego i naszym narodem miała istotny wpływ na rozwój i kształtowanie oblicza naszego okręgu.

Drodzy Towarzysze i Przyjaciele!

We wszystkich dziedzinach życia społecznego, w korelacji do historycznych uwarunkowań i w zgodzie z naukami marksizmu-leninizmu, wprowadziliśmy i stosowaliśmy podstawowe prawa rewolucji socjalistycznej i socjalistycznego budownictwa. Poprzez twórcze stosowanie tych praw i metod uzyskaliśmy szczególne i pomyślne wyniki w dziedzinie rolnictwa. Warunki społeczne na wsi zmieniły się w ubiegłym dwudziestoleciu zasadniczo. Znanym jest fakt, że dzisiejszy okręg Frankfurt był w warunkach kapitalistycznego systemu społecznego najbardziej zacofanym regionem Niemiec i jednocześnie ostoją junkierstwa. Na tych terenach mieli swoje siedziby m. in. hrabia von Helldorf — współorganizator podpalenia Reichstagu i faszystowski prezydent policji w Berlinie; Joachim von Ribbentrop — faszystowski minister spraw zagranicznych; Theobald von Bethmann — od 1909 do 1917 kanclerz Rzeszy i Wilhelm von Oppen współorganizator czarnej Reichswehry, hrabia von Hacke pułkownik SS oraz wielu innych hrabiów i baronów. Ponad jedną trzecią powierzchni użytkowej dzisiejszego okręgu Frankfurt stanowiła własność feudalna junkrów. 261 szkół jednoklasowych było m. in. spuścizną, którą nam panowanie junkrów pozostawiło. Wraz z reformą rolną w 1945 roku położyliśmy kamień węgielny pod proces wyzwolenia chłopów. W naszym okręgu wywłaszczyliśmy junkrów z 138.000 ha ziemi, którą w wyniku reformy rolnej przekazano 11.000 przesiedleńcom, robotnikom rolnym i rolnikom. W krótkim okresie czasu powstało ponad 2.000 gospodarstw rolnych. Wyniki produkcyjne spółdzielców, którzy pracują dziś w nowoczesnych spółdzielczych gospodarstwach socjalistycznych, są rezultatem wyzwolenia chłopów. Mimo wielu zapewnień imperialistycznych ideologów, że spółdzielczość będzie regresem produkcji rolniczej, wyniki osiągnięte w naszym okręgu są oczywistym dowodem wyższości tej formy produkcji rolnej i wykazują stałą tendencję rozwojową. Wymieńmy kilka przykładów. W roku 1953 produkowaliśmy 117 kg mięsa z hektara, a w 15 lat później (w 1968 roku) już 229 kg. Również produkcja mleka wzrosła w tym okresie z jednego hektara z 249 kg do 816 kg. O ile pod koniec roku 1952 mieliśmy w okręgu 167.000 sztuk bydła, dziś liczba ta wynosi 254.000. Wydajność z hektara wzrosła w ostatnich dwudziestu latach: zbóż o 32%, buraków cukrowych o 20%, pastewnych roślin okopowych o 47%.

Przytoczone liczby dowodzą, że obrany kierunek rozwoju rolnictwa i tworzenie spółdzielczych zakładów kooperacyjnych było słuszne i przynosi odpowiednie efekty. Wielkie osiągnięcia uzyskaliśmy również w niwelacji różnic pomiędzy wsią a miastem. Rozbudowaliśmy szkolnictwo wiejskie i podwyższyliśmy stopień organizacyjny szkół wiejskich. W wyniku tych zmian zlikwidowaliśmy przed laty szkoły jednoklasowe na wsiach. Nauka w szkole wiejskiej nie różni się od nauki w szkole miejskiej. Trzydzieści procent zatrudnionych w rolnictwie posiada wykształcenie zawodowe. W naszym okręgu zatrudniamy bezpośrednio przy spółdzielczej produkcji rolniczej około 300 specjalistów z wyższym wykształceniem i 1000 osób z wykształceniem zawodowym. Warunki pracy przy produkcji rolniczej upodabniają się coraz bardziej do produkcji przemysłowej.

Osiągnięcia te zawdzięczamy dwudziestoletniej, naukowo uzasadnionej i twórczej polityce naszej partii. W ostatnim czasie zastanawialiśmy się nad przyczynami osiągnięć i często musieliśmy na tego typu pytania odpowiadać. W wielu dyskusjach wyjaśnialiśmy społeczeństwu, że tajemnica naszych osiągnięć tkwi w twórczym zastosowaniu marksizmu-leninizmu, z uwzględnieniem historycznych uwarunkowań. Udało nam się pozyskać społeczeństwo dla naukowej polityki naszej partii i przekonać je o tym, że kształtowanie współczesności i przyszłości zależy od postawy każdego członka tej zbiorowości. Każdy pracownik naszej republiki jest świadomy swojej socjalistycznej przyszłości. Świadomość ta jest źródłem optymistycznej postawy i wyzwala gotowość aktywnego współdziałania w naszej socjalistycznej zbiorowości, w kształtowaniu swego i naszego państwa.

Partia nasza poświęcała szczególną uwagę sprawie doskonalenia kadr, ich dalszego rozwoju i umacnianiu świadomości ideologicznej; przywiązywała wielkie znaczenie do dalszego rozwoju pracy politycznej i ideologicznej. Znajdujemy się w okresie wielkiej ofensywy marksistowsko-leninowskiej i nawiązujemy w tej działalności do uchwał Konferencji Moskiewskiej. Obchodząc 100 rocznicę urodzin Włodzimierza Iljicza Lenina, dążymy do jeszcze głębszego poznania tej współczesnej ideologii marksistowskiej, do zapoznania każdego człowieka z wielkim bogactwem i dorobkiem leninizmu, by całe społeczeństwo mogło aktywnie i świadomie współuczestniczyć w kształtowaniu władzy państwowej by mogło godnie sprawować władzę. Cenimy sobie wysoko naszą braterską współpracę w różnych dziedzinach życia ideologicznego i politycznego, wyrażamy naszą radość z możliwości wymiany doświadczeń w zakresie pracy ideologicznej. Jesteśmy głęboko przekonani, że leninizm jest internacjonalistyczną teorią i światopoglądem klasy robotniczej. Zdecydowanie przeciwdstawiamy się wszystkim próbom imperialistycznych i rewizjonistycznych ideologów, którzy dążą do zniekształcenia i oczerniania ideologii leninowskiej, zaprzeczając i negując jej internacjonalistyczny i powszechny charakter. Z wielkim zadowoleniem i entuzjazmem przyjęliśmy uchwały Moskiewskiej Konferencji Partii Robotniczych i Komunistycznych. Uważamy, że uchwały te są wielkim zwycięstwem sił marksistowsko-leninowskich w światowym ruchu komunistycznym. Są one zwycięstwem marksizmu-leninizmu.

W okresie dwudziestoletniego rozwoju Niemieckiej Republiki Demokratycznej dowiedliśmy, że powszechne i podstawowe prawa rozwoju socjalistycznego mają swoje znaczenie także w wysoko rozwiniętych krajach przemysłowych, że jedynie na podstawach marksizmu-leninizmu można osiągnąć istotne postępy w życiu społecznym. Stosując owe prawidłowości, przy uwzględnieniu obiektywnych tendencji rządzących rozwojem sił wytwórczych i rewolucji techniczno-naukowej, pracujemy nad ujęciem perspektyw rozwojowych naszej republiki. Przedstawione plany rozwoju perspektywicznego naszej republiki, a tym samym również naszego okręgu opracowywało wielu naukowców. Mimo, iż znajdujemy się jeszcze w toku przygotowywania planu perspektywicznego, możemy powiedzieć, że nasz okręg będzie się rozwijał niezwykle dynamicznie. W produkcji przemysłu chemicznego zajmujemy obecnie czwarte miejsce w republice. W ciągu dalszego rozwoju przesuniemy się na drugie miejsce. Decydujący wpływ na ten awans będzie miała dalsza rozbudowa Kombinatu Petrochemicznego w Schwedt. Także w przyszłych latach Kombinat ten będzie największym placem budowy naszego okręgu. Dziś przetwarzamy w Schwedt ropę przede wszystkim na benzynę i oleje opałowe.

W przyszłości produkować tu będziemy surowce i półprodukty dla produkcji tworzyw sztucznych i sztucznego włókna. Już dziś zajmuje w elektronice 9 miejsce w republice. Dziewiędziesiąt procent wszystkich tranzystorów i półprzewodników wytwarzamy w naszym okręgu. Przemysł Frankfurtu i jego rozwój będzie w dużym stopniu zdeterminowany przez dalszy rozwój tej gałęzi produkcji. Kombinat półprzewodników ma dla realizacji programów automatyzacji w wielu gałęziach produkcji podstawowe i priorytetowe znaczenie. Nakłada to na nas wielkie zobowiązania i odpowiedzialność. Znajdują one swoje odbicie we wszystkich dziedzinach życia społecznego. Przemysł naszego okręgu jest również zdeterminowany przez dalszy rozwój metalurgii, zwłaszcza wyższych technologii przetwarzania. Na naszym obszarze znajdują się dwa podstawowe zakłady metalurgiczne naszej republiki: Kombinat metalurgiczny w Eisenhüttenstadt i Walcownia w Finow. Rewolucja naukowo-techniczna stawia przed metalurgią zadanie, by produkowane przez nią surowce i wyroby były uszlachetnione, posiadały wysoką jakość, a koszty wytwarzania były odpowiednio niskie. Nasz udział w produkcji uszlachetnionych wyrobów hutniczych będzie wzrastał z 17% w roku 1960 do 34% w roku 1970 oraz do 46% w roku 1980. Proces modernizacji i uszlachetniania wyrobów hutniczych jest w dużej mierze skoncentrowany na terenie naszego okręgu. Stąd wynika także przyszły profil produkcyjny Kombinat w Eisenhüttenstadt. W przyszłości będziemy tu wytwarzać blachy i taśmy zimno walcowane i powierzchniowo uszlachetnione.

Poza tymi zadaniami w dalszym rozwoju przemysłowym ważną rolę odgrywa rozwój przemysłu materiałów budowlanych, przede wszystkim wzrost produkcji cementowni w Rüdersdorf. Należy również wspomnieć o zadaniach rolnictwa — szczególnie o tych zadaniach, które decydować będą o strukturze naszej produkcji rolnej. Kierujemy się w tych założeniach ogólnymi tendencjami w rozwoju produkcji rolnej i tezą o konieczności przejścia na przemysłowe metody tej produkcji. W przekształcaniu bazy materiałowo-technicznej dążymy do częściowej, niekiedy nawet pełnej automatyzacji procesów produkcyjnych. Kompletnie zestawy maszyn uprawowych i żniwnych obsługują nieliczne brygady, a traktory o wielkiej mocy znajdują zastosowanie na polach wielkoobszarowych. W coraz szerszym zakresie przechodzimy na przemysłowy system wytwarzania pasz. Ważna jest także dalsza intensyfikacja produkcji mięsa wołowego, by nadążyć za kształtującymi się potrzebami rynku. Obecnie na ogólne roczne spożycie mięsa i wyrobów mięsnych, wynoszące około 64 kg na osobę, przypada jedynie niespełna 30% na mięso wołowe. Stosunek ten musi ulec zmianie na korzyść mięsa wołowego. Już dziś możemy mówić o wielkiej koncentracji hodowli bydła. Stada rzędu 5000 sztuk będziemy wypasać na łąkach w naszym Okręgu. Kompleksowa melioracja stwarza korzystne podstawy dalszego rozwoju rolnictwa. Właściwe poznanie i zastosowanie tych urządzeń jest czynnikiem, który decyduje o dalszym postępie upraw rolnych i hodowli.

Dalszy rozwój socjalistycznego systemu społecznego naszej republiki, konsekwentna i ostra walka klasowa z imperializmem dyktują nam nieodzowne metody postępowania. Walter Ulbricht stwierdził na XI plenum Komitetu Centralnego SED: „Ustalenie tempa rozwoju nauki, techniki i ekonomiki jest naczelnym, obiektywnie uwarunkowanym problemem politycznym. Nasze zadania i konieczność zastosowania takiego, a nie innego tempa zależne jest od obiektywnych prawidłowości, od potrzeby zaspokajania stale rosnących wy-

magań naszego społeczeństwa oraz rozbudowy i umacniania naszego porządku społecznego; a także od konieczności rozstrzygnięcia ostrej walki pomiędzy imperializmem i socjalizmem na korzyść światowego pokoju". Ten skomplikowany problem wymaga przede wszystkim od robotników by czuli się socjalistycznymi właścicielami całego majątku narodowego. W przemyśle oznacza to intensywniejszą realizację rewolucji naukowo-technicznej, opanowanie procesów automatyzacji produkcji, wprowadzanie zmian technologicznych, a często zupełnie nowych metod produkcyjnych. W rolnictwie oznacza to wyjście z wąsko pojętych form spółdzielczości produkcyjnej i przejście do szerszych metod kooperacji rolnej i wykształcenie nowych, głębszych form świadomości. Oznacza to w konsekwencji przestrzeganie podstaw socjalistycznej demokracji i dążenie do dalszego jej rozwoju. Nie możemy przy tym zapominać o konieczności przestrzegania zasady pełnej odpowiedzialności i samodzielności spółdzielczości produkcyjnej.

Na X plenum naszego Komitetu Centralnego niektórzy działacze byli zdania, że dalszy postęp w rolnictwie można przyspieszyć metodami administracyjnymi. W swej wierze, że służą najlepszym interesom socjalizmu, zapominali o jednym z podstawowych praw, że wszystko co zamierzamy i cała nasza działalność musi być oparta na współpartnerstwie; zmiany w produkcji rolnej musimy przeprowadzać wspólnie z rolnikami i w ścisłym z nimi współdziałaniu. Jesteśmy zdania, że spółdzielnia produkcyjna jest podstawową jednostką produkcyjną, w której ramach rozwija się życie społeczne wsi, kształtują się kolektywy i poszczególne jednostki. Spółdzielnia produkcyjna jest środkiem realizacji współudziału klasy chłopskiej w rządzeniu krajem i kształtowaniu poczucia współodpowiedzialności. Tworzenie się kooperatyw rolniczych musi być oparte na dobrowolnych i świadomych uchwałach zaaprobowanych przez wszystkich członków, przy zachowaniu pełnej samodzielności spółdzielni, także przy realizacji nowych form produkcji rolnej.

W intensywnym rozwoju naszej gospodarki notujemy wiele podobnych problemów. Dla przykładu wspomnę szeroko zakrojoną akcję doksztalcania. Wiele kłopotów i trudności przysparza konieczność łączenia nauki i pracy, bowiem każdy musi się w odpowiedni sposób przygotować do realizacji czekających go zadań. Jesteśmy zdania, że nauka i doksztalcanie powinny się stać stałym elementem socjalistycznego życia. Realizacja tej zasady oznacza dla wielu rodzin przeprowadzenie istotnych zmian w codziennym podziale czasu i czynności.

Nowe technologie, urządzenia przemysłowe i rolnicze, zautomatyzowane procesy produkcyjne wymagają coraz częściej stałej obsługi, pracy w systemie rotacyjnym. Takie wymagania stawia nam rewolucja naukowo-techniczna. Dla licznej rzeszy zatrudnionych kobiet i mężczyzn naszego okręgu oznacza to pracę zmianową, przestawienie rytmu życia rodzinnego i kształtowania wolnego czasu. Stwarza ta także nowe wymagania w zakresie opieki socjalistycznej i zdrowotnej. Nie wszystkie te problemy znajdują właściwe rozwiązanie i wymagają dalszego twórczego wysiłku.

Z tego względu coraz większą uwagę poświęca nasza okręgowa organizacja partyjna pracy ideologicznej. Wiele z nakreślonych tu problemów i zagadnień dyskutowaliśmy na konferencjach teoretycznych organizowanych w toku przygotowań do 20 rocznicy Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Dyskusja ta w poważnym stopniu ożywiła życie naszego okręgu. Z zadowoleniem mogę stwierdzić, że społeczeństwo wykazuje wielkie zainteresowanie rozwią-

zianiami diskutowanych problemów. Jesteśmy przekonani, że realizacja tych zamierzeń przyczyni się do dalszego umocnienia naszych sił społecznych.

W pomyślnej realizacji naszych zadań, we wszechstronnym umocnieniu Niemieckiej Republiki Demokratycznej, w osiąganiu wybitnych efektów w wielu dziedzinach naszej gospodarki, w opanowaniu rewolucji naukowo-technicznej i realizacji intensywnych form socjalistycznego systemu społecznego, upatrujemy nasz wkład w wysiłki całego obozu państw socjalistycznych i światowego ruchu socjalizmu na świecie; zwycięstwo sił postępu i demokracji nad siłami reakcji, imperializmu i wojny.

Poprzez dalszy intensywny rozwój Niemieckiej Republiki Demokratycznej — także dalszy rozwój naszego okręgu nad granicą pokoju — umacniamy i rozwijamy przyjacielskie stosunki z naszym sąsiadem z nad Odry i Nysy. Siła państw socjalistycznych jest rękojmią zwycięstwa socjalizmu nad imperializmem i militarystką, rękojmią szczęścia ludzi pracy.